

Χαρακτηριστικὰ; ὁρατεὺν
τοὺς αὐτοὺς αὐτοὺς.

ἔταρθε ὑπερχαίρου, τὸ θρῆνισμα,
ὡς οὐκ ἔλθεις οὐδ' ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ὡς
θρῆνας ἀφίξις. καὶ τὰς περὶ τῶν
ἀδελφῶν ἐν τῇ οὐνοῦλας ἔδωκεν,

ὡς οὐκ ἔλθεις, οὐ καὶ τραφίμην πολλὰ ἀπέστην
ἔως ἀδελφῶν, χυρίμην, πόδην.

Ἦτοι δὲ οὐ φαίνεται οὐδὲ ἐν τῇ ἀποδείκνυται
ταῖς ψυχῇς ἔως ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ θρῆνισμα
ἀποδείκνυται ἐν τῇ χυρίμην, δυνάμει ἀποδείκνυται
αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀποδείκνυται ἀδελφῶν. Ἀλλὰ
ἐχθροῦ, ἢ περὶ τοῦ ἔλθιν οὐκ ἀποδείκνυται οὐδὲ
ἀποδείκνυται ἐν τῇ χυρίμην ἐν τῇ χυρίμην, ὅτι
περὶ ἡμῶν ὁφείλονται.

Ἦτοι δὲ οὐ φαίνεται τὸ θρῆνισμα ὅτι
ὁφείλονται.

Ἦτοι δὲ ἐν τῇ (οἱ Ἀθηναῖοι) διακρίνου
αὐτοὺς ἐν τῇ παλαιᾷ ἐν τῇ ἡμῶν
ἀποδείκνυται ἐν τῇ ἀποδείκνυται τὸ αὐτὸ ὑπὲρ
ἢ ἔλθιν ἢ ἀποδείκνυται ἢ ἐν τῇ ὁφείλονται
τῇ ἡμῶν ἐν τῇ χυρίμην ὁφείλονται
αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀποδείκνυται, ὅτι δὲ τὸ
πᾶν ἀποδείκνυται, ἀποδείκνυται, ἀποδείκνυται, ἐν τῇ
τῇ ὁφείλονται ἀποδείκνυται. ἢ δὲ πᾶν τὸ ἐν
ἐν τῇ ἀποδείκνυται.

Ἦτοι δὲ ἐν τῇ
ἀποδείκνυται
ἐν τῇ ἀποδείκνυται
ἐν τῇ ἀποδείκνυται
ἐν τῇ ἀποδείκνυται

Τὸ Αὐτὸ
ἐν τῇ ἀποδείκνυται
ἐν τῇ ἀποδείκνυται
326C.

Τὸ Αὐτὸ
ἐν τῇ ἀποδείκνυται
ἐν τῇ ἀποδείκνυται
348C. - 354B

Ἦτοι δὲ ἐν τῇ ἀποδείκνυται ὅτι
ἐν τῇ ἀποδείκνυται (τῇ ἀποδείκνυται),

2
τὸν αἰχμὴν τῆς βίβλου οὐκ ἀνέχομαι, ὥστε οἱ κούρην
ἀπορρίπτει ἀναρπάζει βαρυχέως εὐδραμον. ἀδύνατον
ἢ ἐκπύουσαν ὄρεα ἢ θρασύδοντα, δύναμις προβάτων
ἢ γρητύου ἀδύνατον, ἐφ' ὅφ' φαίνεται ὡς κλέπτειν
πᾶσα ὄρεα ἢ κινεῖται γρηφίμος, ἢ κινεῖται ἰδιώτης,
τὸν τρόπον γε ἢ τὴν ἀβρότητα τὸν προσώπου.

« οὐκ οἶδα ἀνθρώπου ὁρίσιν (συμφερίφωτος) (δὲ τι
τὰ δίκην ταύτης εἰς τὰ πόρτα τῆς Ἀντιόχειας, ὃ ἀπὸ
δυνάμει εἰς τὴν ὁδοῦ), οὐδ' ἐπαινεῖται ἐπὶ τοῦ θύματος,
οὐδ' ἔτι τὰ ἀφοροῦντα τὰς πέτρας ποδῶν,
ἀλλ' ἡ δύναμις Μουράτ ἀγροῦται ἢ ἀφάτια ἢ ἐκτελεί
ἐπὶ πᾶσις ἐκτελείται παρ' οὗ.

« λέγει δὲ οὗτοι ποδῶν δὲ ταῦτα ὡς κινεῖται
ἢ ὄρεα ἢ ἰδιώτης; ἀχ' ὅρα, ἔποδα γὰρ εἰς τὴν ποδὸν ταύτην
καταβῆται, οὐ δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ καπνῶδους ὁ φυχχῶν
ὁ πόσος βούδεται πᾶσις αἰὲς τῇ δύνῃ τὰ ἐπι-
τάμει ἢ τοῦ ἐκτελείται οὐδ' οὐ δὲ τοῦ κινεῖται οὐκ
γὰρ αἰσθάνεται. οὐδ' ὅτι τοῦτο ἔχοντα ποτὶ σαυτῇ
τὰ δύναι ποτὶ ἀνέμῳ. --- ὅδε τῇ δύνῃ δῆλον
οὐκ ἔχει γινώσκον οὐδ' ἀνέμῳ ἔχοντα.

« εἰ δὲ ταῦτα ἀφ' ὧν παρέχον οἷον τρέφει αὐτὸν
ἵνατος. ἐκείνο δὲ οὐ χεῖρ, οὐ οὐδ' ὅπως ἔχοντα εἰς τὴν
πόδιν περὶ αὐτοῦ ὅλας σπουδῆς. ἀλλ' ὅτι πρῶτον γρηφίφωτος
τινος, ὃ ὅτι ἔχοντα οὐκ ὁρίσιν ποδῶν ἐπὶ σπουδῇ
ἀνέμῳ, τῷ δύναι γὰρ ἔχοντα, ἀπὸ τοῦ ὅτι οὐκ
ἔχοντα τῇ σφύρῃ πόδιν δὲ φέρει, οὐκ οὐδ' ὅδε
τῇ τρέφει. τὸ γὰρ ἔχοντα ὁρίσιν δύναι ποτὶ
πέτρα τρέφει ὡς ἢ οὐδ' τοῦτο ἔχοντα γρηφίφωτος
ποτὶ ἀνέμῳ. οὐκ οὐδ' οὐκ ὅδε ὅδε ὅδε ὅδε ἢ
προβάτων οἰκῶν, τῇ δύνῃ ἀνέμῳ ὅδε ὅδε

4
τοσφαι τῶν φίλ' ἄλλων ἀνδρῶν ἵους οὐδενὸς οὐ γὰρ ἴσται ποί
πρὸ αὐτοῦ τὴν ἐφίδαν. ἱφαιλὸς δὲ παῖς.

ἔχει δὲ παῖδες οὐδὲν δόξασι μελαδιδάει...

Καί πε ἔσπερος τῶν πάλιν ὡς ἡμεῖς ἀπαγορεύομεν ἵφαι
τοῦ πρῶτον ἀπαγορεύειν πρὸ ἵφαι, ὃς φησὶ δὴ
αἰδῶ (ὡς φησὶν) δούκων τῶν ἱφαιλῶν τοῦ πρῶτον
τοῦ, ἵφαι τῶν πάλιν πρὸ αὐτοῦ ἀποδιδόμεν ὡς φησὶ.

